

comunista, que tots tres eren de la C. N. T., militants obrers, antifeixistes.

—Pues, ¿qué buscáis en Estados Unidos?—

—Si estem ací, és perquè el barco ens hi ha portat! Nosaltres anem a Mèxic, on hi ha tants milers de refugiats espanyols... —es va atrevir a fer-li observar el nostre compatriota.—

Durant els quatre dies de permanència del vaixel el moll, van tenir guàrdia permanent, efectuada per tres agents.

\* \* \*

Van arribar a Tampico... Parlaren al capità, amb el fi de què els deixés baixar a terra. L'home va telegrafiar a les autoritats d'emigració d'aquell port, i el permís els fou denegat.

Davant d'això, a les onze de la nit, amb el paquetet de la seva roba lligada a l'espatlla, burlant la vigilància, van anar al castellet de popa, van lligar una corda que arribés fins a baix a l'aigua, i s'escapoliren... Van nadar prop d'una milla, arribant a la sorra. Es van vestir, amb la roba tota mullada, i es van dedicar anar a la recerca d'ajut entre els elements exiliats. Després de rondar dues o tres hores sense poder trobar cap persona, ni saber on poder adreçar-se, van decidir sortir de la ciutat. En arribar en un lloc conegut pel Puente de la Puntilla, malgrat anar separats, a certa distància, per tal de no cridar l'atenció de la policia, van ser detinguts, i portats al vaixell, recluint-los de nou, soldant, aquesta vegada, la porta elèctricament.

No obstant, van tornar intentar evadir-se. A la matinada, després d'haver pogut rompre amb una palanca els punts de soldadura de la porta de ferro, van ser sorpresos pel tercer oficial i l'agent de vigilància.

El capità va reforçar la vigilància, fent soldar novament la porta. De moment, es resignaren; els quedava encara una esperança... Quan el vaixell emprengué la seva ruta, arribà un bot i mirar d'arribar a terra, allà on fos.

Després de tres hores i mitja que el "Lia" havia aixecat àncores, i trobant-se ja a unes vuitanta milles de la costa, quan ja no s'albirava res, va ser oberta la porta del calabòç... Era l'última oportunitat que els quedava. Però, ai las!, quan arribà l'hora, l'asturià i el base desistiren dels seus propòsits: s'espantaren. Es aleshores que en Joan Jofre, sol, en un moment de reacció, es treu l'americana i ràpid es tira a l'aigua.

\* \* \*

El capità, informat de l'evasió d'un dels polizones, va telegrafiar immediatament a Tampico... Totes les recerques portades a cap per la guàrdia de la costa, a fi de trobar l'evadit, resultaren infructuoses.

Va ser tal vegada per aquesta raó que l'endemà la premsa de la ciutat de Tampico, la de la capital mexicana i la de tota la república, publicava informacions a l'entorn d'aquests tres "ex combatientes españoles, que iban a ser devueltos a Franco", donant la notícia d'haver estat engolit pels tiburons el cadàver del nostre compatriota.

El que va succeir fou que, després de tranta-sis hores de nadar a mercè de les onades, i precisament quan es trobava en aigües freqüentades constantment pels tiburons —a cinc hores lluny de Tampico—, va tenir la sort que una barca de pesca, la qual retornava cap al moll, s'adonés d'aquell naufrag i el recollís...

A. C.

## A l'entorn de la renúncia del President de Catalunya

Com és lògic, el nostre particular i estimat amic, el Secretari General de l'E. R. de C., s'apressà a comunicar els Decrets al Primer Secretari del Parlament, senyor Antoni Dot i a resignar la Secretaria del Partit en el membre del Consell Executiu, senyor Joan Sauret, el qual accepta la vacant temporal, avenint-se a l'imperatiu dels moments. Una circular ens ha assabentat de les lletres creuades a tal objete i de què, fins a nou avís, l'adreça de la Secretaria General d'Esquerra R. de C. serà I, Rue Léopold Robert, París, XIV.

No dubtem de què tots els militants contribuïran amb la seva lleial col·laboració a facilitar les tasques a tots els designats.

Darrerament, hem rebut la nova de què molt aviat arribarà a Mèxic el Primer Conseller Sr. Josep Tarradellas, i és de creure que la seva visita ha de ser profitosa per la causa de la llibertat de Catalunya, a la qual tots volem servir amb el millor del nostre pensament i de la millor manera possible en cada avinentesa.

\* \* \*

La nostra primera impressió, com Agrupació d'E. R. de C. a Mèxic, és que els fets han justificat les preocupacions que fa temps veníem rumiant i que el moviment que consideràvem precís ha depassat, amb la renúncia del Molt Honorable President, senyor Josep Irla, les nostres previsions i dissenys.

## Vida de l'Agrupació

En l'Assemblea General Ordinària celebrada el dia 20 de febrer d'enguany, foren elegits per a formar el Consell Directiu de l'Agrupació d'E. R. de C. a Mèxic, els següents socis:

President, Manuel Galés; Vice-president, Pere Ferrer; Secretari d'Actes, Roc Boronat; Vice-secretari d'Actes, Jaume Mateu; Secretari de Relacions, Joaquim Lluhi; Secretari d'Ajut, Amadeu Oliva; Secretari Administratiu, Joan Ventosa i Roig; Secretari Caixer, Antonio Aroles, i Secretari de Propaganda, Enric Canturri.

A l'assabentar-ne als socis absents i forans, així com a les entitats germanes i amigues, els components del nou Consell es complauen en saludar a tots ben cordialment i resten al seu manar.

:: - :: - ::

CONCLUSIONS aprovades en la darrera Assemblea General d'Estudi, amb la intenció dels consocis senyors Puigdomènech, Dot, Rouret, Roc Boronat, Pere Purcalles, Josep Serradell, Dr. Armendares, Agustí Cabruja i la Presidència.

1a.—Suggerir als òrgans rectors del Partit la necessitat urgent d'activar les funcions orgàniques de l'Esquerra, de cara a l'alliberació de Catalunya de l'esclavatge franquista.

2a.—La necessitat urgent de què el Partit es captingui